

Niet professioneel

In de Tubantia van 10 februari wordt onthuld dat de gemeente Tubbergen niet overvallen zou zijn over de gedwongen asielopvang maar daar al veel langer van zou hebben geweten. De wethouder blijft erbij dat Tubbergen overvallen is. Het artikel lezende is naar mijn idee te verdedigen dat er sprake is geweest van een overval. Dat de gemeente eerder heeft geweten van de wens van COA om in Tubbergen asielopvang te realiseren, maar dat dit gebaseerd zou kunnen worden op dwang was pure blufpoker van het COA. Het siert een wethouder die zich niet heeft laten leiden door dit soort verachtelijke spelletjes, maar ook de belangen van de eigen burgers mee heeft laten tellen.

Er zijn volgens het artikel, interne mails bij het COA waaruit blijkt dat er in eerder contact gesproken is over dwang, maar dat op zich zegt niks over de dwang waarmee de gemeente uiteindelijk werd overvallen. Er was op dat moment wetgeving in de maak, die dwang mogelijk moest maken en dus nog niet van toepassing kon zijn. Dat het ministerie en het COA intern kennelijk Tubbergen toch als pilot wilden gebruiken, waar Tubbergen naar mag worden aangekomen niet op die manier in is gekend, gaat op zich al alle perken te buiten.

Met zo'n pilot zou de democratie buiten spel worden gezet omdat Tweede en Eerste Kamer daarmee zou worden gepasseerd. Dat de wethouder op datzelfde moment van mening is dat dwang (nog) uitgesloten is, en dus geen reële optie is om rekening mee te houden is alleszins begrijpelijk. Zelfs de specialisten op het ministerie en het COA zijn er dan nog niet van overtuigd dat de optie met dwang, waargemaakt kan worden.

Om nu te stellen dat de gemeente de waarschuwingen over dwang in de wind heeft geslagen is nogal zwaar aangezet, want het leek hier te gaan om niet meer en niet minder dan een vorm van blufpoker. Daarbij is het naar de gemeente toe ook ronduit onfatsoenlijk en onprofessioneel om de mondelinge communicatie vanuit COA niet te laten volgen door een schriftelijke vastlegging met een heldere verwijzing naar wet- of regelgeving. Zo'n schriftelijke vastlegging vanuit het COA is natuurlijk ook moeilijk te geven als je geen wet- of regelgeving hebt waarmee je de uitspraken over de optie van dwang kunt staven.

Maar dan komt het ministerie en COA erachter dat dwang ook al wel op basis van bestaande wetgeving mogelijk zou moeten zijn al is het COA daar in eerste instantie ook nog niet echt van overtuigd. Dat blijkt wel uit de opmerking dat dit, buiten het zichtveld van Tubbergen, nog waterdicht uitgezocht moet worden op het ministerie.

Ondertussen moet aangenomen worden, althans die suggestie wordt gewekt, dat de wethouder in alwetendheid de optie van dwang als een reële optie had moeten zien. Op grond waarvan dan? Al die tijd tot augustus waarin door het COA de optie van dwang is genoemd, wordt nu de indruk gewekt dat de wethouder dit serieus had moeten nemen, terwijl de specialisten in den Haag zich nog het hoofd bogen over de vraag of die opstelling vanuit het COA wel houdbaar was. Bovendien was het ook nog niet eerder in Nederland vertoont.

Pas als het ministerie en COA de uitslag van dat onderzoek kennen, kan er doorgepakt worden. Dat een wethouder zich dan overvallen voelt, en is, is alleszins begrijpelijk.

Dat, omdat de burgers door het college niet meegenomen zijn in dit door het COA en ministerie gespeelde onverkwikkelijke proces en nu boos zijn op het college zoals uit de Tubantia van 11 februari blijkt is een logisch gevolg, gevoed door emotie. Want daarmee wordt toch het vizier te veel gelegd op het gevolg (de inschattingsfouten van het college) en blijft de oorzaak (het handelen van Rijksoverheid en COA) buiten beeld.